

ЗА НАУКОВОЇ КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 16 (752).

Субота, 25 травня 1963 р.

Ціна 2 коп.

НАЗУСТРІЧ ПЛЕНУМУ ЦК КПРС

ВИХОВУВАТИ АКТИВНИХ ЛЕКТОРІВ-ПРОПАГАНДИСТІВ

У НАШОМУ університеті відбувся випуск школи молодих лекторів-пропагандистів. Ця важлива подія в ідейному житті партійної організації відбулася в той час, коли ми йдемо назустріч Пленуму ЦК КПРС, в порядку денного якого — питання ідеологічної роботи.

В нашій партійній організації в останній час значно більше уваги приділяється ідеологічному вихованню. Це природно і законно. Це випливає з вимог Програми КПРС, яку було прийнято ХХІІ з'їздом партії, з самого життя, із зростання завдань в справі виховання і формування в стінах університету активних борців за комунізм.

Серед різноманітних форм і методів ідеологічної роботи з студентською молоддю важливою формою є активна участь самих студентів в агітаційно-пропагандистській, лекторській діяльності. Що може бути вище і благородніше, ніж безпосереднє спілкування з трудящими, пропаганда рішень ХХІІ з'їзду партії, Програми КПРС, постійна боротьба за утвердження комуністичної ідеології, викриття імперіалізму.

На всіх факультетах з початку учебного року було створено студентські лекторії. Вони працювали за певною програмою з врахуванням специфіки факультету, бо ставлення людини до оточуючого світу немов би відбувається через призму обраної ним професії.

Члени лекторської групи історичного факультету (керівник — доц. П. Г. Чухрій), географічного факультету (керівник — доц. Д. І. Богуненко) часто виступали з лекціями, бесідами, несли політичні і наукові знання в маси. Так було і на інших факультетах.

Безпосередня участь у пропагандистській роботі, безперечно, сприяє формуванню у студентів наукового марксистсько-ленінського світогляду, ідейно гартує студентів готує їх до самостійної праці. І ось виникла думка створити однорічну школу лекторів-пропагандистів, вчити там молодих лекторів мистецтву пропаганди, прищеплювати практичні навички лекторської роботи, знайомити з діяльністю одеських лекторіїв.

І університетська школа молодих лекторів почала працювати за програмою, яку схвалив партійний комітет. До викладання в школі було залучено кращих лекторів з числа наших професорів та викладачів. Серед них — проф. Д. Г. Елькін, доц. Я. М. Штернштейн, доц. Д. І. Богуненко та багато інших. Слухачам школи

були прочитані лекції на теми: «Ленін про лекційну пропаганду», «Лектор і аудиторія», «Мова лектора», «Мистецтво лектора-міжнародника» та інші. За період навчання студенти прослухали певний цикл лекцій і разом з тим самі виступали в аудиторіях перед трудящими міста і села.

Найбільш активними слухачами школи були студенти історичного і географічного факультетів. На жаль, цього не можна сказати про філфак та ряд природничих факультетів, де була обмежена кількість слухачів, хоча на цих факультетах були свої лекторії і працювали непогано.

Перший рік роботи позаду. Активним слухачам вручено спеціальні посвідчення про закінчення школи молодого лектора і про одержання громадської професії лектора-пропагандиста. Серед них тт. І. Устинов, М. Щуровський, В. Замуленко, М. Явний, Л. Готовський та інші; на їхньому рахунку чимало змістовних лекцій та добрих відгуків аудиторії.

Підводячи підсумки роботи школи, слід вказати і на окремі недоліки в її роботі. Окремі факультетські парторганізації не слідкували за відвідуванням школи; надалі слід посилити її практичну спрямованість і т. ін.

З ВЛАСНОГО ДОСВІДУ

ЛЕКТОРСЬКА група на історичному факультеті була організована за ініціативою кафедри історії СРСР.

Це було в 1959 році. Нам, студентам ІІ курсу, завдання здавалось нездійсненним. Виступати з лекціями перед трудящими — не так просто. Довелося чимало попрацювати. Нам допомагав керівник доц. П. Г. Чухрій. Він перекладав готуванню лекцій, вимагав, щоб читали без тексту, підтримуючи тим самим живий зв'язок з аудиторією.

Ми багато працювали над собою, читали необхідну літературу, відбирали головне. Пригадується мій перший виступ на заводі ім. Кірова. Дуже хвилювався, переживав. Але все обійшлося добре: в час вклався, відповів на всі питання, читав непогано. Але ще й досі, коли бачу перед собою аудиторію, хвилююсь, як і тоді, на заводі ім. Кірова.

Кажуть, майстерність приходить з часом. Я уточнив би це формулювання. Майстерність приходить з працею; чим більше працюєш

Перший невеликий загін молодих лекторів виходить на самостійний шлях. Життєвий екзамени випускників школи оцінюватиметься не в заліковій книжці, а високим рівнем лекційної пропаганди, її дійовістю, вмінням впливати на аудиторію, глибоко розкривати тему. Успіх пропаганди багато в чому залежить від того, в якій мірі самі молоді лектори посвякденні і творчо оволодівають марксистською методологією, ленінським стилем лекційної пропаганди.

Попереду новий навчальний рік. Школа молодого лектора буде і повинна продовжувати роботу. Вже зараз факультетські партбюро, підводячи підсумки навчального року в січні партосвіти, повинні подумати про новий набір до школи молодого лектора, яка починає працювати 15 жовтня 1963 року.

Активна участь студентів у лекційній пропаганді в тісному зв'язку з самим процесом навчання і перш за все з оволодінням своєю спеціальністю, сприятиме успішному рішенню завдань ідеологічної роботи в нашому університеті на даному етапі.

Доц. М. Ю. РАКОВСЬКИЙ,

над собою, тим вища майстерність.

Наша лекторська група провела велику роботу по пропагуванню рішень КПРС та роз'ясненню багатьох питань міжнародного становища. Скажу, наприклад, про себе. З самого початку революції на Кубі я весь час слідкував за боротьбою кубинського народу за свободу і незалежність. Тому не випадково, що моїми першими виступами були лекції і бесіди про Кубу.

Лекторська група часто виступала на підприємствах міста, неодноразово виїжджала в райони області, в колгоспи та радгоспи.

Я, зокрема, виступав з лекціями в Біляївському, Ново-Іванівському, Фрунзівському, Овідіопольському, Б.-Дністровському, Ананівському та інших районах (за старим територіальним поділом) і прочитав за період з 1959 по 1963 рік понад 500 лекцій.

М. ЯВНИЙ.

Матеріали про студентські лекторії читайте також на 4 стор.

СЕСІЯ, СЕСІЯ

Другокурсники істфаку цього року слухали спецкурси лекцій і брали участь в роботі спецсеминарів.

Студенти, яких зацікавило вивчення античної та середньовічної історії зарубіжних країн, слухали лекції з історії античних міст Північного Причорномор'я. Ці лекції студенти слухали з захоп-

ленням. Не дивно, що до іспиту всі вони добре підготувались і з дозволу декана істфаку С. М. Ковбасюка склали його достроково. Іспит пройшов успішно. З 11 чоловік 6 одержали «відмінно», 4 студенти — «добре» і лише один — «задовільно».

Серед студентів, що одержали вищу оцінку, А. Низов, В. Чернега, О. Волчинська, В. Романчук та ін. Отже перший крок зроблено.

В. АНТОНОВ.

ПРО РОЛЬ ПАРТГРУПИ

На партійних зборах, що відбулися на істфаці, обговорювалось питання про роль курсових партгруп у підготовці і складанні екзаменаційної сесії та державних іспитів.

З доповіддю на цю тему виступив секретар партійного бюро істфаку доц. П. А. Некрасов, який характеризував стан на усіх курсах напередодні сесії, вказав на недоліки, які мають місце в роботі студентів. Так, зокрема, в зв'язку з недодержанням дисципліни за хист курсових робіт і т. ін.

Після доповіді розгорнулись дебати. Доц. М. А. Мойсєєв говорив про роботу третьокурсників. Він відзначив, що студенти-історики стали краще опрацьовувати першоджерела. Однак студент В. Ліщук нічого не робить, погано готується до практичних занять. Несистематично готуються до практичних занять з політекономії

студенти В. Касевич і В. Зубрій. Третьокурсники дуже часто пропускають лекції і практичні заняття.

Деякі зауваження на адресу курсових партгруп висловили також доценти І. Г. Леонов, П. І. Каришковський, І. Д. Головки. Студенти-комуністи В. Курохта, Ю. Варбанець, аспірант А. Загинайло говорили про роботу курсових партійних груп, поділилися досвідом роботи.

Про складність екзаменаційної сесії, про вимоги, які будуть ставитися до студентів на екзаменах, розповів у своєму виступі декан факультету доц. С. М. Ковбасюк.

Збори винесли рішення, спрямоване на поліпшення підготовки студентів до сесії. На зборах були прийняті у члени КПРС П. Салтановський, М. Кушнір, О. Бойко.

НАШ КОР.

СПРАВИ „МІЖНАРОДНІ“

ПРО лекторську групу геофаку багато написано, а ще більше сказано. І є причини для цього. Хоча група виникла лише 2,5 роки тому, але й за цей час ми провели цікаву і змістовну роботу.

Коли восени 1960 року 7 чоловік одержали квитки лектора-міжнародника, ми ще дуже невизначено уявляли собі майбутню роботу. Головні труднощі полягали в тому, що більшість з нас майже ніколи не виступали перед великими аудиторіями. Крім того, з усього великого фактичного матеріалу треба було відібрати головне, найбільш цінне і дохідливе для слухача. Неоціненну допомогу в цій справі подавав нам наш керівник — доцент Д. І. Богуненко. Саме він порадив серйозно зайнятися лекторською роботою, взяв шефство над групою географів. Дмитро Ілліч регулярно проводив консультації з нами, давав дуже цінні матеріали і поради.

Всі ми добре пам'ятаємо

свою першу лекцію. Звичайно, були і хвилювання, і помилки, і навіть зриви. Але нічого не збиш: лекторська справа важка і потребує великої відповідальності.

Спочатку лекції читались в маленьких аудиторіях, на зборах; потім почали виходити на «велику дорогу». Географія наших виступів значно поширилась: Миколаївська і Одеська, Хмельницька і Кримська області. Ветерани-міжнародники (В. Сторчевий, А. Луцук та ряд інших) прочитали вже кожний понад 100 лекцій; ми читаємо вже лекції не тільки про міжнародне становище, а і з економічної географії. Зараз лекційною пропагандою на геофаці займаються більше 20 чоловік.

Багато лекторів-п'ятикурсників закінчують навчання і виїжджають за призначенням на роботу. Але й на нових місцях ми будемо продовжувати цю важку, але цікаву роботу.

Ю. ЛАРЮШИН.

МАРШРУТ — КРИМ,

Н ЕЩОДАВНО колектив художньої самодіяльності університету побував з візитом дружби в Кримському педагогічному інституті ім. М. В. Фрунзе. Один з найстаріших вузів півдня України приймав наших посланців, студентів і викладачів Одеського держуніверситету.

— Ми вважаємо великою честю для себе приймати як дорогих гостей представників відомого вузу України — Одеського державного університету, — сказав при зустрічі ректор Сімферопольського педінституту О. Ф. Переход. — Хай цей візит стане початком великої дружби між студентами і викладачами наших вузів!

Великий концерт дружби, з яким виступила наша самодіяльність перед тисячною аудиторією студентів і викладачів педінституту, був лише одним із тих численних дружніх і ділових контактів між гостями і господарями, які встановились під час візиту.

Адже з ранку було 3 пари лекцій, потім збирання в дорогу, біганина. Про виступи нічого турбуватися: всі номери уже підготовлені, одержали високу оцінку на районному огляді. Але виконання кожного номеру в такій поїздки — це престиж всього колективу. Ця думка нікому не давала спокою. Всі учасники самодіяльності зібралися на палубі. І незабаром тут же почалась репетиція. Тільки пізно вночі затихли голоси вокалістів.

Двогодинна зупинка в Севастополі лише запалила інтерес до цього неповторного в своїй красі і величі міста російської слави.

Ми ще повернемося до тебе і

рану. «Подарунки моря»... Хіба пройдеш мимо такої назви?

Шедрість моря спочатку сподобалась всім. (Забігаючи наперед, скажемо, що з кожним днем гурток втрачав своїх членів і, нарешті, припинив своє існування, про що урочисто було оголошено на останньому засіданні в дієтичній їдальні).

Музикальний слух допоміг точно і безпомилково установити, що із ближнього клубу доноситься музика. І не проста, а танцювальна. Якщо ми напишемо, що більшість пройшли мимо — все рівно читач не повірить.

Наступила ніч. Про Ялтинську ніч можуть розповісти багато і цікаво лише хлопці. Справа в тому, що дівчат влаштували в готелях, а хлопцям запропонували влаштуватися самим. В Ялті вже в травні всі турбази і готелі переповнені. І хлопці влаштувалися... на вокзалі. Чергова спати не дозволяла. А коли багато хто, незважаючи на заборону, таки задрімав, їх розбудили суворі блюстители порядку. Старшині здалося, що спати тут, та ще й вночі — це непорядок. Наступного дня студенти, які спали в готелях, довго не могли зрозуміти, чому їх товариші, звичайно такі дисципліновані, дозволили собі заснути без дозволу.

І все-таки групі хлопців вдалося заснути на вокзалі. Правда, їм довелося за це поплатитися: рівно о 5 годині ранку за москвським часом вони були продезинфіковані разом з приміщенням 5-процентним хлорним розчином...

В Ялті ми пробули мало, але побачили і взнали дуже багато: в Нікитському саду познайомилися з флорою країни, побували в будинку Чехова; в Алушці відвідали палац Воронцова та ін. Враження різні. Одні в захопленні від Ласточкиного гнізда, інші — від кримських чебуреків.

5 травня по єдиній в країні міжміській троллейбусній лінії ми направилися до Сімферополя. Привітна зелена Ялта заховалася за гори. Шосе покрученою, загубленою кимось голубою стрічкою лягло між лініями, то підіймаючись вгору, то збігаючи вниз.

«Ой, дороги, пиль да туман...» — між іншим, дорога є, а туману і пилуки немає. Але нічого сумувати, попереду ще все нас чекає.

СІМФЕРОПОЛЬ

Сімферополь швидко біг на нас струнками рядами високих нових будинків і зеленою свіжістю молодих дерев. Нові квартали міста, в противагу вузьким вуличкам

старого міста, красиві і привітні. На вокзалі нас зустрічали представники педінституту, секретар комітету комсомолу Люба Кучина та інші. З цієї хвилини Люба не залишала нас до самого від'їзду.

Залишок дня ми присвятили влаштуванню на ночівлю. Нас розмістили в гуртожитку інституту. Це ціле студентське містечко: гуртожитки, спортзал, спортивний майданчик, збудований руками студентів. Зранку почалась підготовка до концерту. В перервах між репетиціями знайомилися з інститутом, з студентами, з їх життям і працею.

Ввечері, коли на небі з'явилися золоті і неповторні кримські зорі, спортивний зал з дерев'яною сценою був заповнений молоддю.

Вступне слово-привітання нашого керівника Г. А. Вязовського було тепло зустрінуто слухачами. Він сказав: «Ми приїхали до вас, товариші, з візитом дружби. Незабаром наш університет святкуватиме своє 100-річчя. Ми хотіли б бачити серед бажаних гостей і вас». Із словом-відповіддю виступив ректор інституту. Обмін подарунками — пишний букет кві-

ПЕРЕД МОЛОДДЮ МІСТА

В ИСТУП перед молоддю міста у величезному літньому театрі на 1200 місць викликав великі хвилювання. І не тому, що боялися масової аудиторії. Справа в тому, що керівник хору Георгій Косинський, терміново вилетів в Одесу: саме в цей день в консерваторії йшов розподіл призначень. Правда, заміна знайшлася, але за хор всі переживали.

І ось хор виступив. Буря оплесків. Ми зрозуміли: треба захотіти, треба напружити всі сили, і будь-яка, іноді нерозв'язана проблема, буде розв'язана.

Один за одним виступають наші вокалісти, читці. Великим успіхом користувалися Ніна Гладких, Емма Хінзицька, О. Полубок, тріо студентів факультету іноземних мов, вокальний квінтет дівчат-філологів та багато інших. Бурю оплесків викликав виступ танцювального колективу.

На зміну академічному, строгому і відділу прийшов II — естрадний. Всіх захопив своєю винахідливістю Е. Разінський. Відчувши хороший прийом, він немов переродився. На ходу перебудував програму і з виступу естрадного оркестру зробив естрадний відділ, в якому він сам був ведучим, вірніше, душою всього відділу.

Піднесення на сцені передавалося і в зал. В перерві між відділами господарі влаштували вшанування гостей. На адресу нашого університету було сказано багато приємного. Під бурхливі оплески керівникові делегації проректору Г. А. Вязовському були вручені грамоти і цінні подарунки.

Особливо запам'ятався всім виступ заступника секретаря комітету комсомолу педіну Олега Головачанського. Говорячи, що в наш час моря не роз'єднують, а навпаки, з'єднують, він сказав: «Так хай же наше Чорне море ляже голубим рушником дружби між нашими вузами, між нашими містами: містом-героем Одесою і містом-трудівником Сімферополем».

Наше перебування в Сімферополі закінчилося. Завтра нас чекають в Севастополі.

ВІРШІ УЧАСНИКІВ ПОІЗДКИ

Пісня Криму

Сонце губи мої цілувало,
Пісня десь вголубив злетіла,
Ніжно пестила вогненне тіло,
І себе серед скель ховала,
А вони не хотіли сховати,
Відгукнулись гучною луною
Взяли вітер в союз з собою
И понесли в кам'яні загади.
Розступились суворі скелі,
Приголубили пісню незриму
І вона понеслась над Кримом,
Гостем стала у кожній оселі.
Усміхнулись дерева пильні,
Стоячи у німому дозорі,
Засміялися чайки в морі,
Загнуздавши покірні хвилі,
Пісня губи мої цілувала,
У блакить десь занесла втому:
Пісню Криму я взяв додому,
Щоб вона і для вас співала.

Валерій ОЛІЙНИК,
IV курс, філфак.

Фінал угорського танцю, який виконують Г. Травкіна та Е. Чечельницький.

тив, яких так багато в Криму, з боку наших друзів і гарно оформлений годинник від нашого університету, — передував концерту.

І ось — як приймуть?.. Могутня пісня про Батьківщину, здається, вирвалася з спортивного залу і понеслась кудись далеко-далеко, вгору.

Хор зустріли аплодисментами. Ми весь час бачили в залі підбадьорюючі посмішки викладачів і студентів. Читці теж зуміли захопити слухачів. Добре звучав наш оркестр народних інструментів. Неодноразово викликалися «на біс» наші танцюристи. Це був повний успіх.

Захоплено аплодували кримчани естрадному оркестру. Дуже звеселив глядачів Едуард Радзінський. Його мімічні сценки супроводжувались голосним сміхом всього залу. Концерт закінчився дружніми аплодисментами. А після концерту знову знайомства, розмови, танці.

...Танці продовжувались до двох годин ночі, хоч нас чекав наступного дня виступ у зеленому театрі м. Сімферополя.

Обмін досвідом.

Ми познайомилися з життям і працею студентів, з життям партійної і комсомольської організації, обмінялися досвідом академічної та громадської роботи. Особливо глибокий інтерес викликали у господарів питання організації художньої самодіяльності.

В Сімферополі ми були гостями також і міської комсомольської організації, яка запросила нас виступити перед молоддю міста в літньому театрі парку культури і відпочинку.

В Севастополі нашу самодіяльність приймали військові моряки. Гостинний і теплий прийом моряків схвилював нас до глибини душі.

Десять годин концерту дружби, тисячі знайомств, дружба із студентами Сімферополя та моряками Севастополя, дружба між нашими містами — такий результат цієї поїздки.

Нижче ми розповімо детальніше про поїздку, яка надовго запам'ятається її учасникам.

***

МУЗИЧНІ інструменти, ревізит уже упаковано і відправлено в порт; пішли і останні учасники самодіяльності, а керівники студклубу Едик Чечельницький та Саша Виноградський не поспішають: не забули що-небудь?

Студенти — народ гарячий. Але Саша і Едик зберігають повний спокій. Вони навіть знайшли хвилинку, щоб присісти перед довгою дорогою.

РЕПЕТИЦІЯ НА ПАЛУБІ

І ОСЬ дизель-електроход «Россія» взяв курс на Крим. Здавалося, тепер можна і відпочити. Море, палуба, свіже повітря.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОР 2. 25 ТРАВНЯ 1963 р.

заспіваємо тобі пісень, складених про тебе, славний Севастополь!

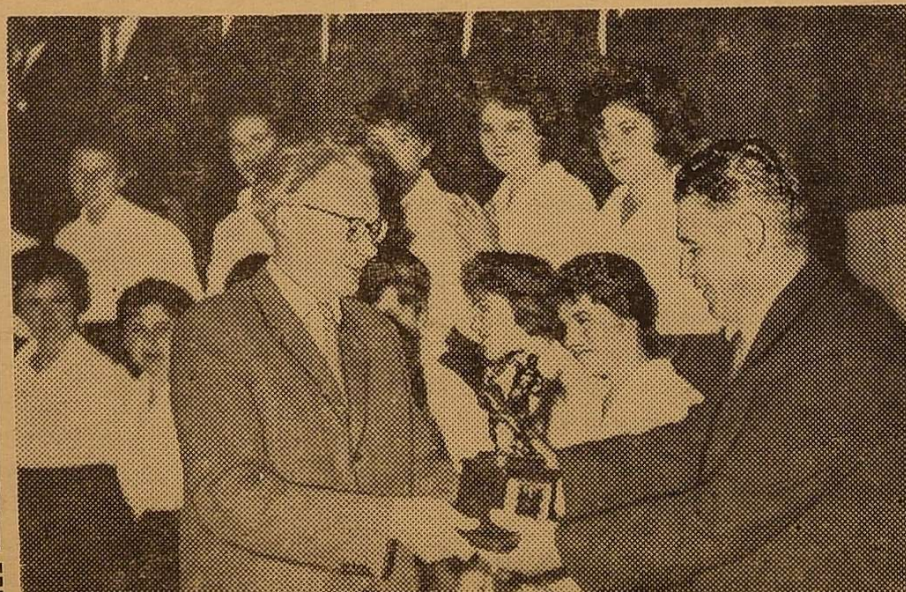
«Россія» взяла курс на Ялту.

ВЕЛИКА ЯЛТА, ВЕЛИКЕ СОНЦЕ

В ЕЛИКА Ялта — це майже весь південний берег Криму від Сімеїзу до Алушти. Зелені, повітря і сонця тут скільки хочеш. Краса несказанна! Не випадково тут уже тепер, на початку травня, повно туристів з усіх кінців країни. Це викликало деякі ускладнення у нас з ночівлею. Але про це пізніше.

***

Як тільки ми відчули під ногами ялтинську пристань, багато хто захотів побачити все одразу: Ялту, Гурзуф, Алупку і Алушту, чебурекі й шашлики. Особливих перешкод не було: з дня відходу з Одеси пішла друга доба, фінансова криза ще не настала. Новостворений гурток «Любителів Чорного моря» направився до ресто-

Урочисте привітання.

МЕТА — ДРУЖБА

МІСТО РОСИЙСЬКОЇ СЛАВИ

РОЗМІСТИВШИСЬ в чотирьох автобусах, ми виїжджаємо із Сімферополя в місто-герой Севастополь. Відстань понад шістьдесят кілометрів ми проїхали за дві години. Захоплювались мальовничими кримськими пейзажами.

Всю дорогу в автобусах лунали пісні. Не вірилось, що після стіль-

коти з концертом перед моряками, зустріли з радістю, хоча цей концерт і не передбачався програмою нашої подорожі. Хлопці і всі речі залишилися в матроському клубі, а дівчат автобуси розвезли по готелях.

Деякі вільні години ми використали для огляду міста.

Панорама... Оборона Севастополя 1854—56 року. Полотно цього

зразок небаченої стійкості і героїзму.

Діорама створена колективом студії воєнних художників ім. Грекова на чолі з заслуженим діячем мистецтв П. П. Мальцевим. ...Севастополь. Кожний будинок, кожний провулок тут — історія. Іноді здавалося, що ми в містмузеї. Одну за одною зустрічаємо групи екскурсантів. Жителі Севастополя з пошаною ставляться до гостей. Вони люблять своє місто, люблять розповідати про нього.

О шостій годині вечора вся наша група збиралась на репетиції в клубі. А потім всі направилися до літнього театру.

О 8 год. вечора концерт починається піснею «Родина моя» у виконанні хору. За кулісами, в кімнатах — творча метушня. Кожний відчував відповідальність за концерт.

Після виступу ансамблю бандуристів «Тополя», який був тепло зустрінутий матросами, частина учасників концерту перейшла в зал. Вони мали змогу переконатися, з якою винятковою увагою і теплою зустрічали матроси кожний номер.

Та й як можна не милуватися майстерним виконанням Еми Хінзицької чи Ніни Гладких? Своїми піснями вони просто зачарували слухачів. Їм довелося виконати майже всі пісні, що були в їхньому репертуарі.

Сольний спів чергувався з номерами іншого жанру. Читання О. Полубка, гімнастичні вправи С. Міщенко, танці у виконанні Га-

лини Травкіної та Едуарда Чечельницького були гаряче зустрінуті глядачами.

Після естрадного оркестру виступив представник від матросів, який подякував усім учасникам концерту і побажав успіхів у навчанні.

Наступного дня, в день відходу судна нас прийшли проводити наші друзі матроси. Знову гарячі потиски рук, теплі слова прощання і грамоти...

До побачення, друзі! Приїжджайте до нас в Одесу!

ЩЕ ОДИН І ОСТАННІЙ КОНЦЕРТ

МИ знову на борту «Росси», знову в морі. Тільки тепер наш курс на Одесу. Позаду зали-

ВІРШІ
УЧАСНИКІВ
ПОЇЗДКИ

Севастополь

Стоишь ты на южной
границе,
Овечья немеркнувшей
славой,
Тобой по праву гордится
Советская наша держава.
Ты выдержал две
обороны,
Ты слышал орудий
раскаты,
Тебя не страшили громы,
Кровавые солнца закаты.
И если еще раз настанут
Суровые дни в нашей
жизни,
Стеной неприступною
встанут
Бойцы на защиту
Отчизны.

Сергей ШАРГОРОДСКИЙ.

Ми в Ялті.

кох репетицій, концертів можна було стільки співати.

Кінчалась одна пісня, починалась інша. То було оригінальне поєднання пісень народів усього світу і всіх жанрів.

І раптом голоси зазвучали з подвійною силою. Одне слово звучало в цьому могутньому співі — Севастополь! Ми наближаємось до міста. Перед нами бухта, розкиданий на невисоких горбах Севастополь. Минаємо ворота з написом «Севастополь». Направляємось звивистою дорогою до заток бухти. За вікнами автобусів — цілі квартали п'ятиповерхових будинків, ліс баштових кранів.

Одна за одною лунають пісні про Севастополь. Багато пісень склав про тебе, безсмертний Севастополь, наш народ. Ми проспівали тобі їх всі, ми принесли їх тобі від твого далекого брата — міста Одеси...

Милуючись містом, ми не помітили, як наші сухопутні «лайнери» зупинилися біля матроського клубу. Нас зустрів один із керівників групи, познайомив з планом нашого перебування в місті-герої.

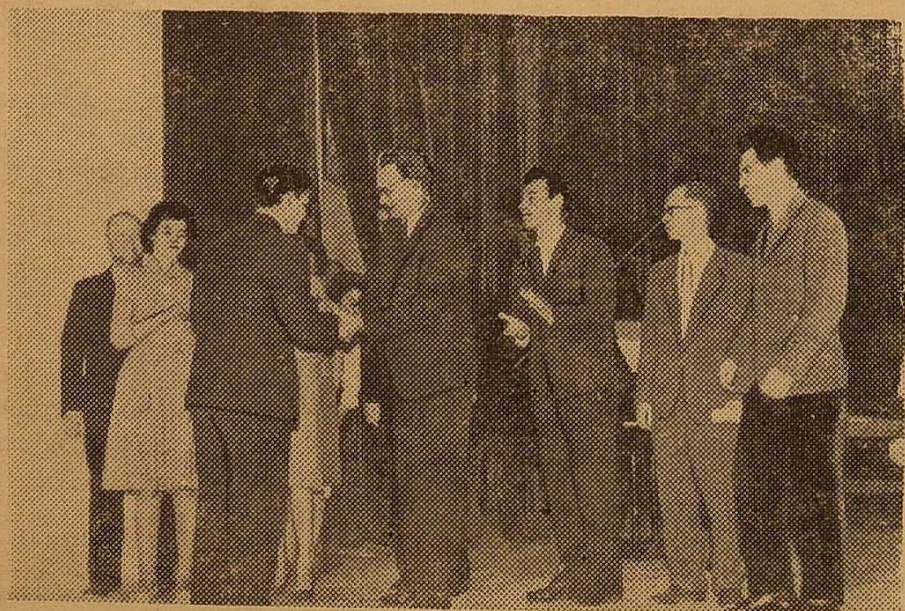
Звістку про те, що в день нашого приїзду нам необхідно висту-

безсмертного творіння захоплюють кожного, переповнюють гордістю за свій народ. Діорама «Штурм Сапун-гори 7 травня 1944 року». Новий прекрасний пам'ятник славі радянських людей. Ця напівкругла будова на Сапун-горі поряд з обеліском Слави відкрита недавно. На полотні зображено один із моментів нестримного штурму фашистських укріплень

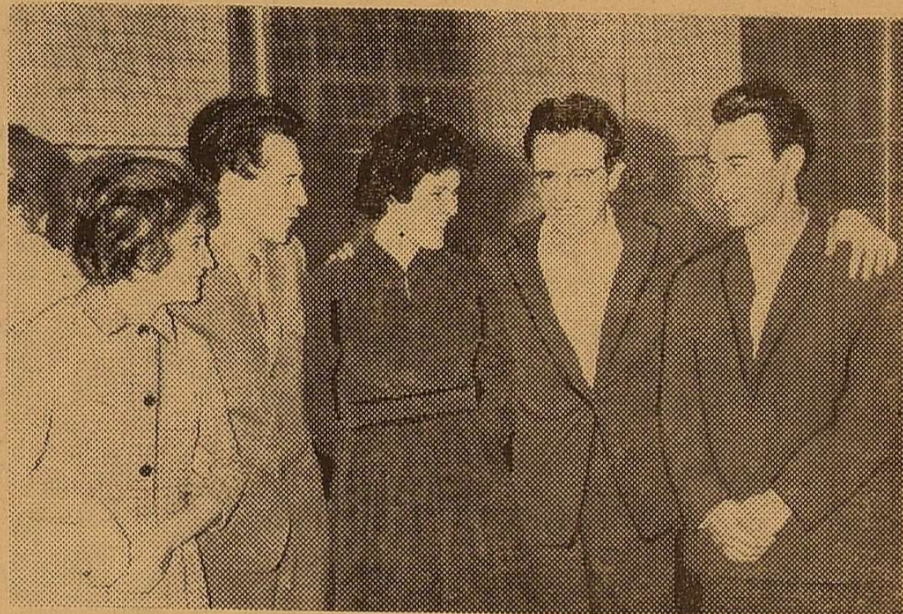

Співає вокальний квінтет.

радянськими воїнами 7 травня 1944 року. За три дні німці були вибиті із міста, в той час, як вони, щоб захопити Севастополь, штурмували місто 250 днів, протягом яких захисники Севастополя пока-

Після концерту.

В розмові з новими друзями.

шилися турботи, хвилювання. Тепер можна і відпочити, поспівати просто так, для себе... В музичному салоні затишно. Одні грають в шахи, інші бесідуєть. Хтось сів за рояль. І знову пісня. А через хвилину — оплески, прохання заспівати те, прочитати інше.

Це був дуже цікавий концерт. Всі почували себе просто і невимушено. Пасажири щедро нагороджували виконавців оплесками і посмішками. Вигуками «Спасибі!» закінчився цей імпровізований концерт. Вранці ми були в Одесі.

***

ТУРНЕ закінчено. Подорож пройшла успішно. Колектив художньої самодіяльності проявив

хорошу дисциплінованість і організованість. Але, на жаль, були й окремі випадки недисциплінованості. Зневажливе ставлення до інтересів колективу проявили студентки філфаку Гайдай та Мандрик, студент геофаку Мельник.

На закінчення хочеться окремо подякувати товаришам із студклубу Е. Чечельницькому і О. Виноградському, які багато зробили для нашого колективу в цій поїздки.

Нових успіхів вам, товариші, учасники самодіяльності.

Б. ШЕР,
В. ОЛІЙНИК,
Я. ШПАНКО,
Є. ГОГУНСЬКИЙ.
Фото П. Дутка.

НА ДУМКУ ГЛЯДАЧІВ

К. Д. АНТОШЕНКО,
Викладач кафедри
української мови
і літератури

З нетерпінням чекали Вашого приїзду. Ми знали, що самодіяльність Одеського університету відома не лише в Одесі, і це ще більше посилювало наш інтерес до зустрічі і знайомства з Вами. Наш інститут приймає таких гостей вперше.

Найбільше враження справляє масовість. Ми побачили не окремих виконавців, а цілі колективи. Академічний хор, ансамбль бандуристів, оркестр народних інструментів, естрадний оркестр — це велике досягнення вашого університету. З таким колективом не соромно їхати в гості.

Хочеться окремо відзначити ви-

соку культуру виконання і організованість. Трьохгодинна програма і без єдиної затримки — це результат великої роботи. У Вас є чому повчитися.

—О—

Л. КУЧИНА,
секретар комітету комсомолу
інституту

Про приїзд студентів Одеського університету ми довідалися напередодні першотравневих свят.

Треба було готуватися до зустрічі. І ось 5 травня студенти Кримського педінституту радісно зустріли своїх нових друзів. А 6-го ми всі зібралися у величезному спортивному залі. Концерт, який ви показали нам, друзі, був дуже цікавим. Кожний номер відзначався високою культурою вико-

нання. Дуже сподобався нам ваш хор, вокалісти. Але покорили всіх ваші танці. Коли дивишся на сцену, мимоволі виникає запитання: «Хто на сцені? Студенти-аматори, чи професіонали?».

Понад 3 години йшов концерт, але глядачі не відчували втоми, не помітили, як минув час. Сподобалися нам і ваші студенти — ввічливі, скромні, ширі і відверті, без будь-якого зазнайства.

Ми глибоко переконані, що дружба студентів Кримського педінституту і Одеського університету пустить глибоке коріння, ростиме і міцнітиме з кожним роком під нашим південним сонцем.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОР. 3. 25 ТРАВНЯ 1963 р.

У СПЕЦІАЛЬНІЙ і загальній пресі неодноразово ставилося питання про підготовку наукових кадрів. Одним із основних шляхів підготовки молодих наукових працівників у даний час є аспірантура. Академік В. М. Черніговський у статті «В ногу з віком», надрукованій в газеті «Известия» 17 лютого 1963 р., справедливо відзначав, що аспірант одержує всебічну підготовку. Протягом трьох років його думки і почуття підпорядковані одній меті — виконати і успішно захистити дисертацію. А якщо врахувати, що в цей трьохрічний строк проходження аспірантури один рік потрібно на підготовку і складання кандидатського мінімуму, 2 років, що залишаються, ледве вистачає на виконання дисертації, її оформлення і подання на захист. Природно, що такий спеціаліст одержує на початку своєї наукової діяльності дуже обмежену підготовку.

Звичайно, доцільніше зараховувати до аспірантури старших лаборантів, які протягом кількох років працюють на відповідних кафедрах і встигли набути знання і навички в різних галузях своєї спеціальності. Такі аспіранти

після закінчення строків аспірантури можуть стати цінними співробітниками кафедр, які вестимуть на потрібному рівні учбову і наукову роботу у вищих учбових закладах чи наукових установах.

Нам здається, що можна готувати кадри із лаборантів, і не переводячи їх до аспірантури. Старший лаборант постійно бере участь в розробці кафедральних тем, набуває дослідницьких навичок, знайомиться з літературою. Він може одержати самостійну тему для підготовки дисертації на здобуття вченого ступеню.

Що це реально, говорить досвід нашої кафедри. 5 років тому старший лаборант П. М. Венгржановський після кількарічної праці на кафедрі одержав тему для дисертаційної роботи. За ці роки він успішно виконав важливу наукову тему: «Сезонні коливання вмісту вітаміну А в крові великої рогатої худоби», яку оформив як дисертаційну роботу. Його доповідь була заслухана на засіданні Товариства фізіологів, яке вирішило, що робота носить дисертаційний характер і може бути представлена на захист.

Обов'язково слід підтримувати

контакт з випускниками, які нерідко на роботі продовжують наукові дослідження, розпочаті ними в університеті. Декого з них треба залучати до аспірантури, інші можуть виконувати дисертаційні роботи, продовжувати працювати на виробництві.

Два чоловіки у нас уже підготували дисертаційні роботи під

В ПОРЯДКУ ОБГОВОРЕННЯ

керівництвом кафедри. А нещодавно ми одержали листа від випускника біофаку Г. Золенка. Він живе в Чечено-Інгушетії, обрав тему для дисертаційної роботи і просить у кафедри поради з питань розробки обраної теми. Ми знаємо випускника Золенка як працюючого і здібного молодого фахівця, і не може бути сумніву в тому, що під керівництвом і з допомогою кафедри він зможе стати хорошим науковим працівником і серйозним дослідником. Нам здається, що такий зв'язок з випускниками дуже потрібний. Це один із додаткових засобів підготовки наукових кадрів, підвищення ква-

ліфікації молодих спеціалістів, які прагнуть присвятити себе науці.

При підготовці наукових кадрів необхідно запроваджувати нові досягнення сучасної науки, враховувати і використовувати досягнення сучасної фізики, біофізики, математики і кібернетики. Звичайно, розробка нових, тільки виниклих розділів науки іноді може внести деякий ризик відносно строків виконання дисертацій. Але цього не треба лякатися. В окремих випадках строки виконання тем, які пов'язані з пошуками, повинні бути переглянуті.

Академік В. М. Черніговський пише у вищезгаданій статті: «Мені здається, що інститут аспірантури, який з самого початку готує «нау-

кових працівників», а не дослідників, наочно довів свою неспроможність у вихованні вчених і його необхідно ліквідувати». Нам здається, що до аспірантури треба приймати осіб, які склали кандидатський мінімум і які протягом 3—4 років розроблятимуть основні питання своєї спеціальності.

Підсумовуючи, можна сказати, що для підготовки наукових кадрів необхідно використовувати всі шляхи. Кафедра фізіології людини і тварин, дотримуючись цього принципу, уже підготувала 7 чоловік, які в 1963 році подадуть на захист дисертації.

Проф. Р. ФАЙТЕЛЬБЕРГ,
зав. кафедрою фізіології
людини і тварин.

БЕСІДИ ПРО РЕЖИМ ДНЯ

БЕРЕЖИ КОЖНУ ХВИЛИНУ!

Університет... Скільки з ним пов'язано мрій, сподівань...

При одній згадці про університет — храм науки — не можна залишатися байдужим. Кожен, хто вступив до університету, прагне одержати глибокі і ґрунтовні знання, стати висококваліфікованим спеціалістом.

І ось іде навчання в рідному університеті. Цікаві лекції, семінари, громадська робота, конференції, диспути, екскурсії, культпоходи... Напружене і цікаве студентське життя — неповторні роки. Тут остаточно формується світогляд молодої людини, погляди на життя і навіть характер.

Головне завдання студента — навчання. І хто справді хоче одержати міцні знання, акуратно і систематично відвідує лекції, багато і сумлінно працює самостійно, бере активну участь в семінарських заняттях.

На молодших курсах часто буває таке. Студент мріє і серйозно ставиться до навчання, але бажаних результатів досягти не може, а часті і не встигає. Захоплюється одним, запускає інше. І бажанням горить, і працює старанно — а наслідки непомітні. Чому так буває? Тут є над чим задуматись.

Інший студент і лекції не пропускає, громадські доручення виконує, цікаво розповідь про новий фільм чи виставу, поділиться новинками спорту, і на семінарських заняттях завжди перший. Як людина всюди встигає? В чім тут причина? В умінні правильно організувати свій робочий час. Як звернувся до відмінників-старшкурсників з проханням поділитися своїми думками з цього питання. Секретар комсомольського бюро

істфаку третьокурсник Анатолій Рубан лаконічно відповів: «Таємниця в умінні працювати».

Та вся біда в тому, що студенти молодших курсів якраз не можуть правильно організувати свій робочий час.

Дипломант Іван Мушта охоче поділився зі мною своїми думками про роботу над книгою.

— Головне — не пропускати лекції і самостійно працювати. Успіх самостійної роботи залежить від уміння працювати над книгою. Інший думає: чим більше прочитаю, тим краще — більше знатиму. Взагалі читати корисно. Але читання без розбору, все підряд забирає багато часу. Треба вибирати головне, читати рекомендовану літературу. Уміння працювати над книгою приходить з часом. Щоб заволодіти матеріалом, треба працювати щоденно, а не відкладати на останній день. Година вдумливої роботи над книгою щоденно приносить більшу користь, ніж круглодобова «штурмовщина» в останні дні. Систематичність — друга умова успішності.

Хоч і мало, але є у студентів вільний час. Вибравши вільну годину, можна відвідати кіно чи театр, побувати в музеї, картинній галереї, чи зробити прогулянку за місто.

А щоб бути завжди працездатним — треба не забувати про спорт. Десять хвилин ранкової гімнастики гарантують бадьорість на цілий день.

Після розумного відпочинку охоче берешся за книгу.

— Поважай свій час і час товаришів, давай звіт своїм діям, вимовніше стався до себе — і через певний час результати будуть відчутні — на цій думці зійшлися п'ятикурсники Михайло Щуровський і Ала Скороделова.

Перед сесією усім студентам, а перш за все, здається нам, студентам перших курсів треба продумати свій режим дня.

А. МИКИТЕНКО,

Редактор М. ДОБРОГОРСЬКИЙ.

ЛЕКТОРСЬКІ СПРАВИ

ЦІННА ІНІЦІАТИВА

На V курсі історичного факультету проводився семінар на тему: «Зовнішня політика СРСР з 1917 по 1962 рр.». Науковий керівник семінару — доц. П. Г. Чухрій. На першому занятті він дав історичний огляд теми, назвав літературу і зачитав тематику рефератів.

Семінар було доручено вести самим студентам. Це ускладнювало нашу роботу. Доводилося прочитувати відповідну літературу не лише з своєї теми, а готуватися до кожного заняття, брати участь у обговоренні.

Але семінар працював нормально. Хтось із нас запропонував виступати з циклом лекцій на цю тему перед трудящими міста та області. Ідея всім сподобалась. Було створено візний лекторій — «Знання молоді про зовнішню політику СРСР».

Студенти-п'ятикурсники виступили з лекціями перед робітниками заводу ім. 16 партз'їзду. Десять лекцій на різноманітні теми були прочитані в колгоспах і радгоспах області. Наприклад, студент М. Явний виступив з лекціями: «Про Кубинську революцію», «Розпад колоніальної системи імперіалізму» в Татарбунарському, Бородінському, Іванівському, Ізмаїльському та інших районах.

М. Щуровський читав лекції в колгоспах Ізмаїльського, Староказького, Іванівського та інших районів. З лекцією «Про можливість відвернення воєн в сучасних умовах» студент І. Мушта виступив в Ананьївському, Березівському та Іванівському районах.

Всюди, де виступали з лекціями наші студенти, трудящі були дуже задоволені ними. «Лекція дуже сподобалась», — писали у відгуках; «Приїжджайте до нас частіше» — запрошували.

«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»

СТОР. 4. 25 ТРАВНЯ 1963 р.

В спеку і в неgodу добиралися наші лектори на агітпункт, на ферму чи польовий стан іноді найвіддаленішого колгоспу, на популярні брички, а іноді пішки. Не завжди на нас чекав гарячий обід чи вечеря. Не завжди ми знали, де будемо ночувати. Але зустрічали нас завжди тепло і радісно. Мені хочеться розповісти про цікавий випадок.

Студент І. Мушта в січні 1963 р. поїхав з лекцією про матеріали і рішення листопадового Пленуму ЦК КПРС в Біляївський район. В райкомі партії його зустріли холодно і навіть висловилися, що вони, мовляв, знають, як деякі лектори приїжджають на 5—7 днів, відмічають командировку, покрутяться кілька днів і їдуть назад. Студент І. Мушта за 5 днів прочитав 10 лекцій. В той день, коли він повинен був виступати в найвіддаленішому колгоспі, раптом почалася завірюха. Лекція була уже призначена. І щоб не зі-

рвати її, І. Мушта змушений був повернутися в Одесу, роздобути у хлопців чоботи і шапку і того ж дня повернутися до колгоспу. Трудящі села і працівники РК КПУ були задоволені студентом, його лекціями.

Семінар «Зовнішня політика СРСР» багато дав студентам V курсу істфаку. Ми не лише одержали хороші і міцні знання з цього розділу вітчизняної історії, а й одержали по суті, другу спеціальність — спеціальність лектора.

Продзвонив останній дзвоник для п'ятикурсників, підписані призначення.

Уже почався захист дипломних робіт. А там — державні іспити. Не хочеться розставатися з університетом, з хорошими починаннями, з нашими викладачами, які завжди з радістю допомагали нам.

Хочеться, щоб студенти молодших курсів, наша зміна, підхопили цю цінну ініціативу і активно включилися в роботу семінару «Про зовнішню політику СРСР».

І. УСТИНОВ.

ЛЕКТОРІЙ В ДІІ

Хороша традиція існує на історичному факультеті. В процесі навчання студентам прищеплюють навички лекторської роботи, допомагають оволодіти громадською професією пропагандиста-агітатора.

Хорошою школою в цій справі є наукові гуртки: історії СРСР (керівник — доц. З. В. Першина), політекономії (керівник — доц. М. О. Мойсеев), історії КПРС (керівник — проф. І. В. Ганевич) та ін. Розробляючи теми для доповідей на засіданнях гуртків, студенти використовують матеріал для читання лекцій перед трудящими міста. Нерідко засідання наукових гуртків проводяться в школах, на підприємствах міста.

Така підготовка студентів-істориків дозволила секції загальної історії та історії СРСР обласного відділу Товариства для поширення політичних і наукових знань разом з партійною організацією історичного факультету створити із числа кращих студентів пересувний молодіжний лекторій з циклами лекцій «Про боротьбу народів за мир» та «Про розпад колоніальної системи імперіалізму».

Протягом 1963 року учасники молодіжного лекторію виступали з лекціями серед трудящих міста і області. Успішно проходять лекції молодіжного лекторію в колгоспах і радгоспах області, куди члени лекторію виїжджають за путівками обласного відділення Товариства.

Нещодавно молоді лектори історичного факультету заслужено одержали посвідчення про присвоєння громадської професії лектора-пропагандиста.

М. ЩУРОВСЬКИЙ,
ст. V курсу істфаку.

УВАГА!

До відома викладачів і студентів.

Триває передплата на газети і журнали на друге півріччя 1963 року. Передплата проводиться в студентській бібліотеці ОДУ.